

Comunicare a Comisiei privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, de către autoritățile vamale, cu privire la mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii fără să fie puse în liberă circulație, inclusiv mărfurile în tranzit

(2016/C 244/03)

Cuprins

	<i>Pagina</i>
1. OBIECTIV	4
2. MĂRFURI CARE ADUC ATINGERE UNUI DREPT DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ ÎN CONTEXTUL ASIGURĂRII RESPECTĂRII DREPTURILOR DE CĂTRE AUTORITĂȚILE VAMALE	5
2.1. Mărfuri provenite din țări terțe fără să fie puse în liberă circulație	5
2.2. Mărfuri provenite din țări terțe fără să fie puse în liberă circulație și care poartă o marcă identică sau în esență identică	5
3. MĂRFURI SUSCEPTIBILE DE A ADUCE ATINGERE UNUI DREPT DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ – ASIGURAREA RESPECTĂRII DREPTURILOR DE CĂTRE AUTORITĂȚILE VAMALE	6
3.1 Control și reținere	6
3.2. Mărfuri cu marcă identică sau în esență identică.	7
3.3. Medicamente	8
3.4. Cooperarea cu titularii drepturilor	8

1. OBIECTIV

„Orientările Comisiei Europene privind controlul de către autoritățile vamale din UE al respectării drepturilor de proprietate intelectuală asupra mărfurilor, în special a medicamentelor, aflate în tranzit prin UE” publicate de serviciile Comisiei la 1 februarie 2012 pe site-ul web al Direcției Generale Impozitare și Uniune Vamală (TAXUD) trebuie să fie actualizate pentru a reflecta:

- Regulamentul (UE) nr. 608/2013 ⁽¹⁾ care a înlocuit Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului ⁽²⁾;
- Pachetul privind mărcile [Regulamentul (UE) 2015/2424 ⁽³⁾ a modificat Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului ⁽⁴⁾ și a fost adoptată Directiva (UE) 2015/2436 ⁽⁵⁾].

Regulamentul (UE) nr. 608/2013 stabilește condițiile și procedurile pentru asigurarea de către autoritățile vamale a respectării drepturilor de proprietate intelectuală (DPI) și a extins considerabil sfera drepturilor de proprietate intelectuală relevante pentru controlul respectării acestora de către autoritățile vamale (marcă, desen sau model, drept de autor și drept conex, indicație geografică, brevet de invenție, dreptul de proprietate asupra unui soi de plante, topografia unui produs semiconductor, model de utilitate, denumire comercială).

Dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 608/2013 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale trebuie să fie aplicate ținând cont de necesitatea de a promova o protecție efectivă și adecvată a drepturilor de proprietate intelectuală și de a garanta faptul că măsurile și procedurile de asigurare a respectării drepturilor de proprietate intelectuală nu devin ele însele obstacole în calea comerțului legitim, astfel cum se prevede în preambulul și la articolul 41 din Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (acordul TRIPS) al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale (JO L 181, 29.6.2013, p. 15).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală (JO L 196, 2.8.2003, p. 7).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului privind marca comunitară și a Regulamentului (CE) nr. 2868/95 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO L 341, 24.12.2015, p. 21).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, 24.3.2009, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2015 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 336, 23.12.2015, p. 1).

⁽⁶⁾ Anexa 1C la Acordul de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, semnat la Marrakesh, Maroc, la data de 15 aprilie 1994.

În prezent, pachetul privind mărcile extinde drepturile titularului unei mărci înregistrate la nivelul UE ca marcă a Uniunii Europene sau la nivelul unui stat membru ca marcă națională pentru a împiedica terții să introducă în Uniune, în cursul schimburilor comerciale, fără a le pune în liberă circulație, mărfuri care provin din țări terțe și care poartă, fără a fi autorizate, o marcă care este identică cu marca înregistrată pentru respectivele mărfuri sau care nu poate fi diferențiată în aspectele sale esențiale de marca respectivă. Acest lucru trebuie avut în vedere în asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale.

Prin urmare, prezentul document înlocuiește „Orientările Comisiei Europene privind controlul de către autoritățile vamale din UE al respectării drepturilor de proprietate intelectuală asupra mărfurilor, în special a medicamentelor, aflate în tranzit prin UE”.

2. MĂRFURI CARE ADUC ATINGERE UNUI DREPT DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ ÎN CONTEXTUL ASIGURĂRII RESPECTĂRII DREPTURILOR DE CĂTRE AUTORITĂȚILE VAMALE

Regulamentul (UE) nr. 608/2013 conține proceduri de asigurare a respectării drepturilor pentru a permite autorităților vamale să acționeze împotriva mărfurilor susceptibile de a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală. Articolul 2 din regulament enumeră drepturile de proprietate intelectuală a căror respectare trebuie asigurată de către autoritățile vamale. Regulamentul (UE) nr. 608/2013 stabilește condițiile și procedurile de intervenție a autorităților vamale cu privire la mărfurile susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală care sunt sau ar fi trebuit să fie supuse supravegherii vamale sau controlului vamal [articolul 1 alineatul (1)], întrucât competențele procedurale ale autorităților vamale sunt limitate la stabilirea faptului dacă mărfurile sunt „mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală”, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (7).

Regulamentul (UE) nr. 608/2013 nu prevede niciun fel de criterii privind stabilirea existenței unei încălcări a unui drept de proprietate intelectuală (considerentul 10). Întrebarea dacă a avut sau nu loc o încălcare a unui drept de proprietate intelectuală reprezintă o chestiune ce ține de dreptul material privind proprietatea intelectuală, astfel cum este interpretat de instanțele naționale competente și de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

2.1. Mărfuri provenite din țări terțe fără să fie puse în liberă circulație

Pentru mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii fără să fie puse în liberă circulație, drepturile de proprietate intelectuală relevante pot fi încălcate atunci când, pe durata prezenței acestora pe teritoriul vamal al Uniunii [de exemplu, în cazul în care fac obiectul unui regim specific conform Codului vamal al Uniunii⁽¹⁾] sau chiar înainte de sosirea acestora pe teritoriul respectiv, mărfurile respective fac obiectul unui act comercial dirijat către piața Uniunii, cum ar fi vânzarea, oferirea spre vânzare sau publicitatea [a se vedea, în acest sens, cauzele *Philips/Nokia*, punctul 57⁽²⁾] sau atunci când reiese din documente (de exemplu, manuale de utilizare) sau din corespondența referitoare la mărfuri că se urmărește deturnarea lor pe piața Uniunii, fără autorizația titularului dreptului.

Prin urmare, mărfurile provenite dintr-o țară terță fără să fie puse în liberă circulație care sunt susceptibile de a încălca un drept de proprietate intelectuală protejat în Uniunea Europeană, de exemplu o marcă, un drept de autor sau un drept conex, un desen sau un model sau un brevet de invenție, pot fi clasificate ca „mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală” atunci când există dovezi că sunt destinate punerii în vânzare în Uniunea Europeană. Astfel de dovezi ar putea indica faptul că mărfurile au făcut obiectul unei vânzări către un client din Uniunea Europeană sau al unei oferte de vânzare ori al unei publicități adresate consumatorilor din Uniunea Europeană (a se vedea, în acest sens, cauzele *Philips/Nokia*, punctul 78).

2.2. Mărfuri provenite din țări terțe fără să fie puse în liberă circulație și care poartă o marcă identică sau în esență identică

Regulamentul (CE) nr. 207/2009, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2424, și Directiva (UE) 2015/2436 extind drepturile titularului unei mărci înregistrate la nivelul UE ca marcă a Uniunii Europene sau la nivelul unui stat membru ca marcă națională pentru a împiedica terții să introducă în Uniune, în cursul schimbului comercial, fără a le pune în liberă circulație, mărfuri provenite din țări terțe și care poartă, fără a fi autorizate, o marcă care este identică cu marca înregistrată pentru respectivele mărfuri sau care nu poate fi diferențiată în aspectele sale esențiale de marca respectivă (denumite în continuare „mărfuri cu marcă identică sau în esență identică”), chiar dacă mărfurile nu sunt destinate să fie introduse pe piața Uniunii. Astfel cum se explică în considerentul 15 din Regulamentul (UE) 2015/2424, obiectivul este de a „consolida protecția mărcilor și de a combate într-un mod mai eficace contrafacerea, în conformitate cu obligațiile internaționale ale Uniunii din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (...)”.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

⁽²⁾ Cauzele conexate C-446/09 și C-495/09.

Noile dispoziții privind tratamentul mărfurilor cu marcă identică sau în esență identică introduse pe teritoriul Uniunii, fără ca acestea să fie puse în liberă circulație, sunt aplicabile după cum urmează:

Mărcile Uniunii Europene

- În cazul mărcii Uniunii Europene, Regulamentul (UE) 2015/2424 a intrat în vigoare la data 23 martie 2016 (articolul 4 și a devenit aplicabil în aceeași zi. Prin urmare, autoritățile vamale pot, începând cu 23 martie 2016, să intervină în legătură cu mărfurile din țări terțe introduse pe teritoriul vamal al Uniunii fără să fie puse în liberă circulație și care poartă o marcă identică sau în esență identică cu o marcă UE.

Mărcile naționale

- În cazul mărcilor naționale, Directiva (UE) 2015/2436 a intrat în vigoare la 12 ianuarie 2016 (articolul 56. În conformitate cu articolul 54 din Directiva (UE) 2015/2436, statele membre își modifică legislația națională privind mărcile, regulamentele și dispozițiile administrative pentru a pune în aplicare directiva până la data de 14 ianuarie 2019. Acest lucru înseamnă că, în cazul mărcilor naționale, noile dispoziții privind mărfurile cu marcă identică sau în esență identică introduse în statul membru în care este înregistrată marca, fără ca acestea să fie puse în liberă circulație, vor fi aplicabile în statul membru respectiv atunci când legile, regulamentele și dispozițiile administrative necesare pentru respectarea articolului 10 din directivă vor fi adoptate și în vigoare, fapt posibil oricând până la data de 14 ianuarie 2019. Prin urmare, autoritățile vamale din fiecare stat membru ar trebui să urmărească îndeaproape revizuirea legislației lor naționale privind mărcile pentru a ști de la ce dată ar trebui să aplice dispozițiile privind tranzitul pentru mărcile naționale. Autoritățile vamale pot interveni în legătură cu mărfurile provenind din țări terțe fără ca acestea să fie puse în liberă circulație și care poartă o marcă identică sau în esență identică cu o marcă națională începând cu data de la care dispozițiile naționale sunt în vigoare și aplicabile în statul membru respectiv.

Drepturile titularului în relație cu mărfurile cu marcă identică sau în esență identică

Articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2424, prevede următoarele:

Drepturi conferite de o marcă UE

„[...]4. Fără a aduce atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data depunerii cererii sau de data de prioritate a mărcii UE, titularul respectivei mărci UE are dreptul totodată să împiedice orice terț să introducă, în cursul schimbului comercial, produse în Uniune fără a le pune în liberă circulație, în cazul în care aceste produse, inclusiv ambalajele, provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, o marcă care este identică cu marca UE înregistrată pentru respectivele produse sau care nu poate fi diferențiată, în aspectele sale esențiale, de marca respectivă. [...]” (subliniere adăugată)

Drepturi conferite de o marcă națională

Articolul 10 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/2436 cuprinde prevederi similare cu cele de la articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2424, extinzând drepturile titularului unei mărci naționale înregistrate cu privire la mărfurile introduse pe teritoriul statului membru care poartă, fără a fi autorizate, o marcă care este identică sau în esență identică cu marca națională înregistrată, fără ca mărfurile respective să fie puse în liberă circulație în statul membru respectiv.

Trebuie notat faptul că, în conformitate cu formularea și scopul acestor noi dispoziții, drepturile titularului mărcii nu se extind doar la mărfurile care poartă un semn care este identic cu marca înregistrată a titularului său (și anume, un semn care reproduce, fără nicio modificare sau completare, toate elementele care constituie marca înregistrată sau care, văzut în ansamblu, conține diferențe atât de nesemnificative încât acestea pot trece neobservate de către consumatorul obișnuit, astfel cum menționează Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza 291/00, LTJ Diffusion SA).

Noile dispoziții acoperă, de asemenea, mărfurile care poartă un semn „care nu poate fi diferențiat în aspectele sale esențiale” de marca înregistrată.

3. MĂRFURI SUSCEPTIBILE DE A ADUCE ATINGERE UNUI DREPT DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ – ASIGURAREA RESPECTĂRII DREPTURILOR DE CĂTRE AUTORITĂȚILE VAMALE

3.1. Control și reținere

În conformitate cu Codul vamal al Uniunii [Regulamentul (UE) nr. 952/2013], autoritățile vamale pot efectua toate controalele pe care le consideră necesare cu privire la mărfurile din afara Uniunii introduse pe teritoriul vamal al Uniunii⁽¹⁾. Aceste controale trebuie să fie proporționale și efectuate conform unor criterii de analiză a riscurilor.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013, în special articolul 46.

În plus față de posibilitatea generală a controalelor vamale, în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 608/2013, autoritățile vamale au, de asemenea, competența de a reține mărfurile susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală care sunt sau ar fi trebuit să fie supuse supravegherii vamale sau controlului vamal pe teritoriul vamal al Uniunii, în special mărfurile aflate în următoarele situații:

- (a) atunci când sunt declarate pentru punerea în liberă circulație, export sau reexport;
- (b) la intrarea sau părăsirea teritoriului vamal al Uniunii;
- (c) atunci când fac obiectul unei proceduri speciale.

Reținerea mărfurilor este o decizie luată de autoritățile vamale pe baza prezenței unor indicații rezonabile conform cărora mărfurile respective aduc atingere unor drepturi de proprietate intelectuală.

Reținerea mărfurilor înseamnă oprirea acestora și oferă permisiunea titularului dreptului să aibă acces la informații confidențiale și să inspecteze mărfurile în cauză și poate să conducă la distrugerea mărfurilor, fără stabilirea formală a încălcării ⁽¹⁾. Această procedură depășește simpla activitate de control efectuată de autoritățile vamale.

3.2. Mărfuri cu marcă identică sau în esență identică.

Astfel cum se prevede în considerentul 15 din Regulamentul (UE) 2015/2424 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului:

„[...]Cu scopul de a consolida protecția mărcilor și de a combate într-un mod mai eficace contrafacerea, în conformitate cu obligațiile internaționale ale Uniunii din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), în special cu articolul V din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) privind liberul tranzit și, în ceea ce privește medicamentele generice, «Declarația privind Acordul TRIPS și sănătatea publică» adoptată cu ocazia conferinței ministeriale a OMC de la Doha din 14 noiembrie 2001, titularul unei mărci UE ar trebui să fie îndreptățit să împiedice terții să introducă produse în Uniune în cursul schimburilor comerciale fără a le pune în liberă circulație în Uniune, atunci când aceste produse provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, o marcă identică cu sau în esență identică cu o marcă UE înregistrată pentru produsele respective. [...]”

Astfel cum se prevede în considerentul 16 din Regulamentul (UE) 2015/2424 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului și în considerentul 22 din Directiva (UE) 2015/2436:

„[...], ar trebui să se permită să se împiedice, în toate situațiile vamale, intrarea și plasarea produselor contrafăcute, inclusiv în cadrul tranzitului, al transbordării, al antrepozitării, al zonelor libere, al depozitării temporare, al perfecționării active sau al admiterii temporare, inclusiv atunci când aceste produse nu sunt destinate a fi introduse pe piața Uniunii. La efectuarea controalelor vamale, autoritățile vamale ar trebui să utilizeze competențele și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, [...]”

În conformitate cu legislația privind mărcile a Uniunii și cu legislația națională privind mărcile, mărfurile susceptibile a fi mărfuri cu marcă identică sau în esență identică pot fi reținute de către autoritățile vamale în temeiul Regulamentului (UE) nr. 608/2013 atunci când acestea sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii fără să fie puse în liberă circulație și fără să fie destinate pieței din Uniune. Aceste mărfuri suspectate că poartă o marcă identică sau în esență identică, fără a fi autorizate, se pot afla pe teritoriul vamal al Uniunii:

- în depozitare temporară;
- în tranzit în drumul lor dintr-o țară terță către altă țară terță;
- sub regimul de antrepozitare într-o zonă liberă sau într-un antrepozit vamal, fără să fie încă destinate pentru piața UE sau o țară terță;
- sub regimul de admitere temporară;
- sub regimul de perfecționare activă.

⁽¹⁾ A se vedea articolul 17 și articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 608/2013.

Înainte de reținerea mărfurilor suspectate că poartă, fără a fi autorizate, o marcă identică sau în esență identică cu marca protejată, dacă mărfurile respective nu sunt destinate pieței UE, autoritățile vamale pot, în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 608/2013 și pentru a evita împiedicarea comerțului legitim, să solicite titularului deciziei de acceptare a cererii să le furnizeze toate informațiile relevante cu privire la mărfurile respective.

După ce mărfurile suspectate că poartă, fără a fi autorizate, o marcă identică sau în esență identică cu marca protejată care nu sunt destinate pieței UE au fost reținute, autoritățile vamale ar trebui să se asigure că notificarea reținerii mărfurilor este adresată prompt persoanelor în cauză (și anume, deținătorului sau declarantului mărfurilor și titularului dreptului).

Pentru a reconcilia necesitatea de a garanta asigurarea efectivă a respectării drepturilor privind mărcile cu necesitatea de a evita împiedicarea fluxului liber al comerțului legitim, noile dispoziții ale pachetului privind mărcile stabilesc faptul că dreptul titularului unei mărci înregistrate de a împiedica simpla intrare de mărfuri în UE se stinge în anumite circumstanțe, în ceea ce privește mărfurile suspectate că poartă, fără a fi autorizate, o marcă identică sau în esență identică aflate în tranzit și care, teoretic, sunt destinate pieței unei țări terțe. Acest drept se stinge dacă, în cursul procedurilor inițiate pentru a stabili dacă marca înregistrată a fost încălcată, declarantul sau deținătorul mărfurilor aduce dovezi conform cărora titularul mărcii înregistrate nu are dreptul să interzică introducerea pe piață a mărfurilor în țara de destinație finală deoarece marca în cauză nu este protejată în țara de destinație finală.

3.3. Medicamente

Deși legislația Uniunii menționată în prezentul aviz nu conține norme specifice privind medicamentele, Regulamentul (UE) nr. 608/2013 (considerentul 11), Regulamentul (UE) 2015/2424 (considerentul 19), precum și Directiva (UE) 2015/2436 (considerentul 25) menționează necesitatea de a facilita un tranzit neperturbat al medicamentelor legitime pe teritoriul UE.

Conform „Declarației privind Acordul TRIPS și sănătatea publică”, adoptată la 14 noiembrie 2001 cu ocazia conferinței ministeriale a OMC de la Doha, Acordul TRIPS ar trebui să fie interpretat și pus în aplicare într-un mod care să sprijine dreptul membrilor OMC de a proteja sănătatea publică și, în special, de a promova accesul la medicamente pentru toți. UE și statele sale membre sunt pe deplin angajate în toate eforturile depuse pentru a facilita accesul la medicamente al țărilor care au nevoie de acestea, în conformitate cu Declarația.

Autoritățile vamale trebuie să ia toate măsurile rezonabile pentru a asigura faptul că medicamentele legitime comercializate în mod legal ⁽¹⁾, generice sau nu, pot fi transportate pe teritoriul vamal al Uniunii fără să fie reținute în temeiul Regulamentului (UE) nr. 608/2013.

Prin urmare, autoritățile vamale nu ar trebui să rețină medicamente – în absența unor indicații conform cărora acestea sunt destinate pieței din UE – de exemplu dacă există similitudini între DCI ⁽²⁾ pentru ingredientul activ din medicamente și marca înregistrată în UE.

Prin urmare, autoritățile vamale ar trebui să ia toate măsurile de precauție necesare pentru a evita reținerile de medicamente în temeiul Regulamentului (UE) nr. 608/2013 cu excepția cazului în care acestea sunt destinate pieței UE sau în cazul în care mărfurile respective poartă o marcă suspectată ca fiind identică sau în esență identică cu marca protejată în sensul punctului 2.2 din prezentul aviz.

3.4. Cooperarea cu titularii drepturilor

Este esențial ca autoritățile vamale să aibă la dispoziție informații suficiente și relevante din partea titularilor drepturilor pentru a-și organiza analiza riscurilor într-o manieră eficientă și efectivă.

Titularii drepturilor care depun o cerere de intervenție ar trebui, prin urmare, să acorde întotdeauna o atenție deosebită obligației de a furniza toate informațiile disponibile care ar putea sprijini autoritățile vamale în evaluarea lor cu privire la riscul de încălcare a drepturilor în cauză.

⁽¹⁾ De exemplu, medicamente aflate în tranzit pe teritoriul UE, care fac obiectul unui drept de brevet aplicabil unor astfel de medicamente pe teritoriul UE, fără dovezi adecvate conform cărora există o probabilitate importantă de deturnare a acestor medicamente pe piața UE.

⁽²⁾ Denumirile comune internaționale (DCI) identifică substanțele farmaceutice sau ingredientele farmaceutice active. Fiecare DCI este o denumire unică care este recunoscută la nivel global și este un bun public. O denumire comună este, de asemenea, cunoscută ca denumire generică. Informații privind DCI pot fi găsite pe următorul site web al Organizației Mondiale a Sănătății: <http://www.who.int/medicines/services/inn/innguidance/en/>

Articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 608/2013 precizează că titularul drepturilor este răspunzător pentru daune față de deținătorul mărfurilor, printre altele în cazul în care se dovedește ulterior că mărfurile în cauză nu au încălcat un drept de proprietate intelectuală.

Ținând seama de termenele stricte prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 608/2013, titularii drepturilor ar trebui să se asigure că persoanele de contact indicate în cereri pot fi găsite cu ușurință și au capacitatea de a reacționa prompt la comunicările/solicitările autorităților vamale.
